

גלגולי תהפוכות של עתונאי

במפורש, כי לצערו הגדול הונזר כי מי שהיה עשר שנים תמימות העורך הראשי של ה"אבנר", אינו אלא רמאי ופחו והוא נורש מיד מן המערכת.

הארבייטד"צייטונג השתדלה להסיר ביר להמונים המאזכורים, כי בתולדות הסוציאליזם אירעו כבר בנידות כאלה (אוף, סטליורה, מכנו, מוסוליני) ותנועת הפועלים ידעה להתנבר עליהן.

והמעשה שהיה כך היה: אלכסנדר וים קבל משכורת של 300 דולאר לשבוע. אולם הסכום הזה בתוספת וילה ואבטומוביל שהיו ברשותו לא ספקו כנראה, את צרכיו והוא ביקש הנסות צדין. האבנר היה יוצא חוצץ ובמלי המתהנה חרופה נגד הספסרים והרמאים לפניהם, אלכסנדר וים מצא טוב לפניו לנצל את הספסרים האלה לטובתו. הוא הזמין והודיע להם, כי אם לא ישקלו על ידו כך וכך - יפרסם את כל פרשת מעלליהם וימיט עליהם שואה. הספסרים שהתחללו מפני עמו השנונה של העי תונאי המצוין, צייתו לו ושלמו לו דמי שתיקה. וים צבר הון עצום והצליח בדרכו, ואשר העו שלא להענות לדרי שותיו הוצלף כמגלבה בקורת מעל עמודי ה"אבנר". כוונתו היו עשירים הספורסמים, זינטנר בול (יהודי גליצאי) וקמיליוני (בן רב באיטליה), שניהם נתעשרו בימי המלחמה בדרכי מרמה שונים ולהם היתה משועבדת כמעט כל אוסטריה כולה. אלה היו מסלקים לאלכסנדר וים דמי מרובים למען יהשה ויהריש ולא יקיע בחוץ קלונם. אולם בביא יום חבוסתם וצפוני-הנוכלים נגדו ושניהם הושמו במאסר - לא התמהמהו להתנקם בוים והודיעו על כל עלילותיו וודעה התועבה ברכים, בית-המשפט גור עליו שבעה חדשי-מאסר.

אולם הזתונאי המוכשר, אשר לרם בשערי-עתונו לצדק ולמישרים ובצנעא עשה את תעבתיו - לא נמלט מבושת פנים לקרן זווית אפלה, כי אם החליט להאחז בקרנות המיבה, כדי להנצל מעונש. בריש גלי הצטרף לפאשיסטים ולריאקציה וגעשה לאחד המטיפים לשנאת ישראל ומלחמה בפולנים. יש אומרים, כי הוא הוא אשר שיסה את המשמרה לשפוך דם-פועלים בחוצות וינא עם מאורעות יולי. בכספיהם של הריאקציונרים הוא מוציא עתה את העתון, די פרייהייט שמתפקידו להעליל ולהבאיש את תנועת הפועלים הסוציאליסטית המאורגנת. אנה דות הסוברים בוינה הטילו חרם על וים ואסרו על חבריהם להשתתף בשלושת עתונו: ה"פרייהייט" היומית ושני השבועונים: "דער טורם" ו"מריבונאדי". ותקותו כאילו נמלאה: הודות לעזרת אנשי הריאקציה עלה בידי לויס להשתמש מישיבה במאסר, עד שחזרו הצירים הסוציאליסטים והזכירו מעל בסוף-הפרג ל-נט, כי וים לא נשא עוד את עונו. שנה תמימה נמשכה המלחמה, הריאקציה השתדלה לחדש את המשפט ולנקוהו עתה נמסר הזנין: המשפט לא יחודש, וים ישא את ענשו.

אחרי נפתולים רבים יצאה עתה מלפני בית-הדין כוונת הנזרה על אלכסנדר וים לשאת את עונו ולישב בבית-האסורים. מסקהדין יצא, אמנם, לפני זמן רב, אולם וים ידע לנצל את השפעתו העצומה על החינים הרשמים ולדחות את היוצאה לזמן.

אלכסנדר וים הוא יליד מאהרין ובן למשפחה יהודית עניה. אביו היה שמש בכית כנסת והילד קבל חנוך מסודתי והצטיין בחריפות וכשרונות מרובים, עודנו ילד וידע את החומש עם פירוש רשי בעל פה, הוא למד בישיבות והוריו סברו, כי נוצר לגדולות ויזכו לראותו על כסא רבנות. המשפחה עברה לוינא וכאן קנה לו הנער ידיעת רחבות בלמודי-חול, התענין בחנועת הפועלים, נטנס לשורות פועלי-ציון ואח"כ נחקר יחד לסוצילדמוקרטיה. הוא פנה לעתונות וכשרונו עמד לו להיות העורך הראשי של העתון ה"אבנר", שהעלה אותו למדרגה של בימת-סדון ופולמוס. האבנר נפרסם כעתון הלוחם בכל מעשי-עול ומרמה ובראש הגליון כתוב לאמר: "כאשר התקפים הינו תמיד מעד לחלשים". האבנר לא היה, אמנם, עתון סוציאליסטי מבהינה רשמית, אולם הוא היה נפוץ מאד וחיבב מאד על החונים הרחבים של הפועלים, בעלי המלאכה, הכורגנות הזעירה והעניים. המיראנו של העתון הגיע כדי 150 אלף גליון ליום. העתון עמד על משמרה-אינטרסים של ההמונים הרחבים והיה שופך קיתוני ועם ומרי על ראשי מניספרים, שרי-סדוכה, בנקרים ואירי הכסף, אלפים אנשים היו מהדפקים על שערי-המערכת לחנות את צרותיהם והעתון תבע גם את על-בונם, מלכד זה היה ה"אבנר" חושף לעיני הכל שעורריות וערמוניות של בעלי-כיס, פאשיסטים, מונרכיסטים, ספסרים, ספקיעי שעד וכדומה להם, בקיצוד העתון היה כסילון ממאיר בעיני הריאקציה. אלכסנדר וים עלה בעיני ההמונים הקוראים והוא שראה את עצמו כסוצי-אליסט בלתי תלוי, ונטה גם אחרי הקומוניזם. היה גם חומך בפוליטיקה של הסוצילדמוקרטיה, אולם אוסטרליין, עורכה של ה"ארבייט-צייטונג", היה מביט בעין השרנות באלכסנדר וים ופעלתו ותשי שותיו גם נחאמתו.

בבוקר לא עבות המטירו עתוני הריאקציה בחוצות וינא בקולי קולות תוספית מיוחדות כזו הלשון: "אלכסנדר וים - רמאי ומקבל שוחדו רבבות העוברים והשבים ראו כן תמהו וחשבו כי על-לחבריהם היא של הריאקציה. אולם באותו יום נתפרסמה הודעה רשי מית של המשמרה, כי אלכסנדר וים נאסר בשל קבלת-שוחד. דבר זה עורר שמחה וששון באהלי הריאקציה, כי אויבם נפל שרוד והיתה להם בקעה רחבה להתנדר בה; כהנה וכהנה הוללו הסוציאליסטים, אולם בצבור-העוברים הרחב היתה מנוכה נדונה ובאותו ערב ירד המירו של ה"אבנר" במאה אלף גליון והמירל קולכרס היה אנוס להודיע